

DOMNUL FREGA, ÎMPRUMUTAT LA L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 03

Duminică dimineăta, Giorgio și cu mine ne întâlneam des — un prieten și coleg, manager comercial la una dintre cele mai mari companii din lume în cosmetica pentru femei: L'ORÉAL.

Era felul nostru de a rămâne aproape, de a ne povesti săptămâna, munca, apoi de a vorbi despre clienții de pe piață, schimbând câte o glumă despre ce se mai întâmplase, la o cafea caldă la bar.

Avea o fire sociabilă, mereu zâmbitor, mereu ironic, dar cu un spirit de neîmblânzit — o eleganță și un rafinament fără egal.

Avea mereu o glumă pregătită, și niciodată una nepăsătoare, un zâmbet proverbial care îi pune pe toți în largul lor — îi plăcea să spună că dăduse o avere pe dinții cei noi și că trebuise să-i asigure pentru 25.000 de euro, împotriva riscului ca cineva să nu-i ia prea bine vreuna dintre micile lui glume tăioase și să hotărască să i-i scoată.

Ori de câte ori ieșeam împreună la vânzări prin regiunea noastră, Calabria, anunțam cu voce tare fiecărui client că suntem cei mai norocoși oameni în viață, că lucrăm pentru cele mai bune două companii din lume, care ne plătesc o avere doar ca să ne distrăm, nu ca să muncim — ceea ce nu înceta niciodată să-i irite pe cei care ascultau. Adesea nu ne credeau, dar aveam oricum respectul aproape tuturor.

Într-o dimineăță de aprilie mi-a spus: săptămâna viitoare vin să te iau, mergem să lucrăm în Sicilia, trei zile — nu-ți face griji, totul e

acoperit, nu plătești nimic.

Știa foarte bine că nu era zona mea, așa că l-am întrebat: ce naiba facem în afara zonei?

Ei bine, a spus el, asta o să fie surpriza ta — și poate puțin și a mea.

Vei rămâne mereu Frega de la Gillette, dar timp de trei zile vei fi invitatul companiei pe teren, pe socoteala L'ORÉAL.

O să-ți arăt cealaltă față a monedei — o piață pe care n-o cunoști, pe care n-ai văzut-o niciodată, pentru că n-ai fost niciodată în ea, unde femeile sunt protagonistele fiecărei cumpărături, cu toate felurile lor deosebite.

Pentru mine e și un fel de a-ți mulțumi pentru cei doi ani petrecuți împreună — știu că fără tine, fără ajutorul și disponibilitatea ta, fără căldura și manierele tale, fără tot ce face din tine omul și prietenul care ești, probabil n-aș fi reușit să mă întorc la muncă, și poate nici la viață, după boala Crohn.

S-a lăsat dus, doar pentru o clipă, o singură lacrimă — era prima dată când îl vedeam așa, incapabil să-și stăpânească emoția.

Mi-a spus că vom petrece trei zile la Catania și una la Palermo, apoi ne vom întoarce acasă — o tratau ca pe un test oficial, aprobat dinainte de conducerea lui de vânzări, care își dăduse acordul, și toată lumea era curioasă să vadă ce se va întâmpla și ce vom face noi doi.

Am spus da fără ezitare. Companiile îți dădeau mereu informații, dar nu împărtășeau niciodată experiență adevărată — iar aceasta era o șansă reală de a crește.

I-am povestit tatălui meu, iar el a zâmbit și a spus: tu tot faci lucruri pe care nu le vede nimeni venind — asta nu e doar o

trăsătură, asta e Ferdinando Frega.

Era felul lui de a-și da binecuvântarea. Îl cunoștea pe Giorgio de douăzeci de ani și știa că o să învăț ceva — doar că nu știa ce.

Am ajuns acasă, iar soția mea a văzut ceva ciudat pe fața mea și m-a întrebat ce s-a întâmplat. M-au împrumutat la L'Oréal pentru trei zile, i-am spus, iar ea mi-a răspuns pe loc: tot glumețul de altădată — când o să fii și tu serios?

În ziua în care mă întorc îți spun exact cum a fost, i-am zis, și i-am povestit toată istoria. Ea a spus: acum ai dat de bucluc — intri în lumea femeilor pe o altă ușă decât cea cu care ești obișnuit. Sunt curioasă să văd ce se întâmplă.

Ferdinando